

«ХІ-й Збірник

ՀՀ մշակույթի նախարարության բարչրազույն պարզեցր՝
Քորողինի անվան լարային
ֆառյակին

ՀՅ ԾԱԿՈՎՐԺԻ Նախարարության
աջակցությամբ, ՀՅ Նախագահի
Սերժ Սարգսյանի հովանու Երեք
անցկացվող «XXI-ի հեռանկարներ»
11-րդ Երածեսական միջազգային
փառատոնի հրավերով, վեցամյա
ընդմիջումից հետո Երևանի հա-
մերգային ծրագրով կրկին հանդես
կգա աշխարհի լավագույն լարային
խոյակներից մենք՝ Բորոդինի ան-
վան խոյակը: Արամ Խաչատրյան
համերգասրահում խոյակի կատար-
մամբ կինչի Բորոդինի Նոկսյուրնը
Շուսակովիչի Կվարտես թիվ 8 և
Զայկովսկու Կվարտես թիվ 2 ստեղ-
ծագործությունները:

համերգի կազմակերպման ողջ ծանրությունը: Իսկ նման տաղանդավոր երաժիշտ ու կազմակերպիչ ինչդիսին է «XXI-ի հեռանկարներ» երաժշտական փառատոնի նախագահ Ստեփան Ռոստոմյանը, դա արդեն հրաշալի հաջողություն է ու դաշտվաբեր: Իսկ Շուսակովիչի թիվ 8 կլարտերը ծրագրում ընդգրկել ենք, բանի որ հենց այս համերգից հետո մեկնելու ենք Դրեզդեն, որի ումբակոծման ժամանակ Շուսակովիչը ներկա է եղել ու գրել է այլ ստեղծագործությունը, որն ամենուր արժանանում է բացառիկ ընդունելության», դարձաբանեց Ռուբեն Ահարոնյան:

16 սարի ընդմիջումից հետո, իհարկեց խոսք համերգային ընդմիջմանն է վերաբերում, Ռուբեն Ահարոնյանը իրեն հյուրի կարգավիճակում չէր զգում։ Երեւանում իր բնակարանը կա, 91-ամյա ճարպ կենդանի է և հաճախ է այցելում նաևն, իհարկեց կարձատել ժամանակով, բանի որ խիստ համերգային ծրագրերը՝ աշխարհի սարբեր թմբերում, հնարավորություն էն տական Երևան մօնա իր

Անցյալն ու ներկան «Ortirh» ժեստաշնում

սանալուց բացի, նաեւ հայության սարեր ընթառում գոյացած ձեղիքը փակելու, հայերին ճիշճամելու դժվարին առանձնելու վերաբերյալ:

«Օրեր» մեր ժամանակի համապատերում ոչ միայն հետարքական, այլև զարմանի դաշտառելու չափ բացառիկ երևույթ է թե՛ բովանդակային բազմազանությամբ, թե՛ ճայրենի լեզվի հանրետ հանրես բերած հարգանքով, թե՛ նյութի ընտրությամբ ու մատուցման կուտարայով։ Գրավոր խոսի այս հրաշալի շիրույթը գոյություն ունի խճբագրի մարդկային բացառիկ տեսակի ու մասնագիտական տաղանդի օնորիվ։

Ուշագրավ է դր. Տեր Ներսես
(Վրեժ) Ներսեսյանի «Հայաս-
տական համայնք» ընդունութեան

զորյանը այս ներկայացումները չի հտողի անգամ կենդանի խոսի արվեստով վարակում ու տեղափոխում է բժնական այն տարած, ուր իրինա Բրուի իմբնաշիմ մեկնաբանությամբ տեղի ունեցան Վ. Շենքիրի «Անառաջին գիշերվա երազի» («Երազին սղասելիս») եւ Սերգանտևի «Դոն Չիռոնի» («Ինչ-որ տեղ Լամանջում») գործողությունները՝ մեր հայեթակից Ժիրայր Փափազյանի տաղանդավոր կատարումներով:

Սիրված ու հանրածանոր դերասան Վարդան Պետրոսյանի ստեղծագործական աշրթերը ժերմակ է բացում գոյմի «օրերի» մեջ Զնարիկ Ավազյանը՝ արհսիսի 50-ամյակի արիթրով:

Հաս կենդանի-անմիջական հարցարդույցով է ներկայացնում Նարեկ Դուրյանին՝ Տիգրան Վարդանյանը. դարձ խոսակցական, փոփոք-ինչ անփոք, բոհեմական մի կերպար՝ թեմի ու կյանի մարդ, ժամանակի ու արվեստի փոխհարաբերությունների, ներսի (Դպյաստան) ու դրսի (Եպոռողա), հայի հավերժական՝ գնալ-չգնալու դրմերի միջև։ Եթեր այստեղ, մերը այստեղ, զուգահեռ համեմատություններով, ստորագործական արդիական մուտքումներով, բառնին, դեռասանի հայուն եղանակներուց հետո,

այս սամրա զգայուս և արդի ային նյութերը, չեխական «Ossnij հոտական բառարանը» եւ դրան

յին հետարքական ձանա-
ղարի է անցել, դամասկոսց
հայ վաճառականի ընտանիքի
ուժ ծնված Գետրգը հոր մաս-
նագիտության բերումով ինքը
էլ ձանկորդել է, մանկություն-
ու դաշտանեկությունը անց-
կացել Եգիպտոսում: Տիրա-
ղետել է լատիներենին եւ իշա-
լերենին, ուստիմք շարունակե-
թողում, ընդունել կարողի
դավանան: Դեղբերի բերու-
մով հյանցնել է Կիեննայում
առաջ տեղափոխվել Պրահա-
ուրեցի է դարձել է բաղադրի ա-
ռաջին սրարանաւորը: Գոյն
ծարար կյանքից բացի Գետրգը
լուրջ հետեւ է քողել այս բաղա-
դրի ճակալության դաշտության
մեջ, հետինակություն է վայե-
լել լատիներենով եւ գերմանե-
րենով գրված իր աստվածա-
քանական եւ բարոյագիտա-
կան բամաթիվ գրերով:
Մեծ մասն այժմ դահլյան
ում է Պրահայի ազգային գրադա-
ստում եւ կենտրոնական արխիվ
ում: Անհիմ ձեռագրերն այժմ
վայանացվել եւ ուղարկվելու են Ե-
ստանի Մատենադարան:

ՄԵԼԱՆՅԱ ԲԱՂԱԼՅԱՆ

հայրենիքում: «Մեծ նավին, մեծ օվկիանոս է լեթը», նետք Ռուբեն Ահարոնյանը, երբ լրագրողներից մեկը հարց սկեց, թե ինչո՞ւ չի բնակվում Դայաստանում, եւ իդաքան ավելացրեց՝ Դայաստանը օվկիանոս չէ, այլ որդես Սեւենա լիճ մեզ համար սրբություն է»:

Իզոր Եայիհմ ներկայացնելով բայց ակի դասնությունը, նշեց. «65 տարի առաջ բայց ակի դասառուն է Եղիշ անվանի Երաժիշտ-մանկավարժ Միհայէ Նիկիշ Տերյանը, որի ամենահայտնի աշխատավորաց է»:

Նալազ կամերային երաժշտության
գիտակն էր: Այդ լեռնային երաժշտից
սաաց նաև նաև երաժշտության մեջ եւ նաև
հետազոտություն մնուած երաժշտության
ներդրումները, բայց ական սիրով փո-
խանցում է նոր սերնդին, որը համալ-
րում է փոխարինում է կվարտեհ
անդամներին»:

«Ազգի» հարցին, թե ինչո՞վ կը պատրի բարյակի Երկարակեցությունն ու հաջողությունները, իգոր Նայդինն ասաց. «Նվիրվածությամբ ու խստալահանջությամբ Երաժշտության հաճողեղ: Իհարկե եղել են տակեր, որ կանցնած ենք եղել դժվարին կացության առաջ, սակայն հաղթանակել ենք դրան մեր համախմբվածության, Նվիրվածության ու դրոֆեսիոնալ դատասխանականական գործություններու»:

Կիլուան զգացնում ենք»:
Ուրեն Ահարոնյանը ցավով
նեց, որ աս հարուս մարդիկ եւ
Դայաստանում եւ ՌԴ-ում զբաղված
են միայն իրենցով եւ մտահոգ չեն ա-
ջակցելու Երաժշտական կութկիշիվ-
ներին: Զայտակը Դրեզենից հետո
համերգներ ունի Սովորվայում, Ֆրան-
սիայում, Լյուսենը բուրգում, Ավստրա-
լիայում և այլուր: Իսկ հրաժեշտից
առաջ նեց: «Եթե ճամանակ ու
ընդմիջում լինի համերգաշրջաննե-
րի արանքում, ինչդեմ դուք ցանկա-
ցաք, հաճախ կայցելենք Երևան ու
հայ բժախնդիր Երաժշտասաներին
կողարքելենք հրաշալի դահեր»:
ՍԱՐՔԵԱՆ ՍԱԿԱՐՑԱՆ

